

Sygnatura akt I C 522/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2014 roku

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Agnieszka Czynievska**

Protokolant: Ewelina Potuszyńska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2014 roku w Ząbkowicach Śląskich

na rozprawie sprawy z powództwa (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W.**

przeciwko **K. G.**

o zapłatę 768,82zł

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 522/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)Spółka zo.o Spółka komandytowa z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej K. G. kwoty 768,82 zł., z ustawowymi odsetkami od dnia 9.05.2014r., do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powództwa strona powodowa podniosła, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną z (...) Sp. zo.o w W. w dniu 25.03.2013r., umowy pożyczki

W dniu 13.03.2014r. wierzyciel pierwotny dokonał przelewu przysługującej mu względem pozwanej wierzytelności na rzecz strony powodowej

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 marca 2013r., pozwana K. G. zawarła z (...) sp.zo.o w (...) umowę pożyczki na kwotę 600 zł.

(dowód: - umowa pożyczki gotówkowej z dnia 25.03.2013r., k. 11- 14).

Sąd zważył:

Powództwo podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Przelew wierzytelności jest umową na mocy której dotychczasowy wierzyciel przenosi wierzytelność do majątku osoby trzeciej.

Aby wierzytelność mogła stać się przedmiotem rozporządzenia musi być w dostateczny sposób oznaczona, zindywidualizowana. Przede wszystkim powinien być wyraźnie określony stosunek zobowiązaniowy, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Chodzi tu o oznaczenie stron tego stosunku zobowiązaniowego, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Wskazane elementy muszą być oznaczone bądź przynajmniej oznaczane już w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność, do chwili zaś przejścia wierzytelności z majątku zbywcy do majątku nabywcy powinno nastąpić wyczerpujące sprecyzowanie również pozostałych elementów stosunku zobowiązaniowego, w którego ramach istnieje zbywana wierzytelność (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 1999r., IIICKN 423/99 (...) 2000/1/1).

Strona powodowa nie wykazała aby w wyniku przelewu wierzytelności nabyła w stosunku do pozwanej K. G. jakąkolwiek wierzytelność.

Okoliczność ta nie wynika z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów.

Z przedłożonej umowy z dnia 25.03.2013r., wynika tylko, że pozwana była stroną umowy pożyczki z (...)Sp. zo.o w W..

Obowiązkiem strony powodowej było przedłożenie dokumentów, świadczących o nabyciu wierzytelności w stosunku do pozwanej, pozwalających na stwierdzenie jaka wierzytelność została przez stronę powodową nabyta w stosunku do pozwanej.

Stanowisko Sądu jest tym bardziej uzasadnione, że strona powodowa reprezentowana była przez pełnomocnika będącego radcą prawnym.

Wprawdzie strona powodowa przedłożyła pismo z dnia 16.04.2014r., - zawiadomienie o przelewie wierzytelności, jednakże nie przedłożyła żadnych dowodów z których wynikałoby, że pismo to zostało do pozwanej wysłane.

Ponadto przedłożone pismo nie daje podstawy do stwierdzenia czy i jakie wierzytelności nabyła strona powodowa w szczególności zaś nie daje podstaw do stwierdzenia czy przedmiotem tej umowy była wierzytelność przysługująca w stosunku do pozwanej K. G..

W obecnym stanie prawnym- zgodnie z art. 3 k.p.c. - to strony mają dążyć do wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, nie mogą być bierne i liczyć na skorzystanie w dalszym toku postępowania ze środka odwoławczego, w którym mogłyby zarzucić Sądowi niewyjaśnienie rzeczywistej treści stosunków faktycznych i prawnych. Możliwość zaś dopuszczenia dowodu nie wskazanego przez strony nie oznacza, że sąd obowiązany jest zastąpić własnym działaniem bezczynność strony. Jedynie w szczególnych sytuacjach procesowych o wyjątkowym charakterze sąd powinien skorzystać ze swojego uprawnienia do podjęcia inicjatywy dowodowej.

(...) kontradiktoryjnego procesu oznacza, że bezczynność strony w zakresie inicjatyw dowodowych powoduje, że strona prowadzi go na własne ryzyko, gdyż może to przynieść dla niej ujemny skutek związany z nieudowodnieniem powoływanych faktów bez możliwości wykazywania sądowi naruszenia art. 232 zd. 2 k.p.c. (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 5.11.1997r., III CKN 244/97 OSNC 1998/3/52, orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 25.03.1998r., II CKN 656/97, OSNC 1998/12/208).

Obowiązkiem więc powoda, który twierdził, że posiada wymagalną wierzytelność w stosunku do pozwanej, było przedstawienie na tę okoliczność dowodów, w szczególności zaś umowę przelewu wierzytelności, która wykazuje jaką wierzytelności i w stosunku do kogo powód nabył.

Tym bardziej, że przez cały tok procesu strona powodowa była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika.

Z tych, też powodów Sąd uznał, że powód nie udowodnił swojego roszczenia i orzekł jak w sentencji wyroku.